01. බැද්දේගම නවකතාවේ එන "පුංචි මැණිකා මුවැත්තියක් වාගෙයි" යන ගම්මුන්ගෙන් ප්‍රකාශිත කියමන කොතෙක් දුරට අර්ථාන්විත වන්නේ දැ'යි පුංචි මැණිකාගේ චරිතය ඇසුරින් පහදන්න.

"බැද්දේගම" ලෙනාඩ් වුල්ෆ් විසින් රචනා කරන ලද (The village in the jungle) නැමැති කෘතියේ සිංහලානුවාදයයි. මෙය සිංහලයට පරිවර්තනය කරන ලද්දේ ඒ.පී. ගුණරත්න මහතා විසිනි. මෙම කතා පුවතට වස්තු විෂය වූයේ දකුණු පළාතේ ඈත එපිට පිටිසර ගම් පියසක් ක්‍රම ක්‍රමයෙන් විනාශ වී යාමත්, එම ගමෙහි පවුල් හත අටක විසූ ගම්මුන්ගේ ශෝකජනක අවසානයත් පිළිබිඹු කරන අනුවේදනීය වූ කථා සමුච්චය යි. මේ කථා පුවතෙහි ප්‍රධාන චරිතය වූයේ සිලිඳු නැමැති දඩයක්කරුවායි. ඔහුගේ දියණියන් වූයේ පුංචි මැණිකා හා හින්නිහාමි ය. සිලිඳු විවාහ වී සිටයේ බබේහාමි ආරච්චිගේ සොයුරියක වූ ඩිංගිහාමි සමග ය. ඇයට දරු ප්‍රසූතියේදී නිවුන් දැරියන් දෙදෙනෙකු උපන් බව දැනගත් සිලිඳු පිරිමි දරුවන් අපේක්ෂාවෙන් සිටි හෙයින් පහර දෙයි. එයින් දින කිහිපයකට පසු ඩිංගිරාළ මිය යන අතර ආරච්චිරාළ හා සිලිඳු අතර අමනාපකම් ඇති වන්නේ මෙතැන් සිටය. ඩිංගිහාමිගේ වියෝවත් සමග පුංචිමැණිකා සහ හින්නිහාමි යන නිවුන් දරුවන් සිය පියාගේ සහ නැන්දණිය වන කර්ලිනාහාමි යටතේ හැදී වැඩෙයි.

"ඇගේ පියා ඈට නැති වීමත්, පියාගේ ඉරණම පිළිබඳව ඇගේ සිතේ පැවති බියත්, ඇගේ දුක හා දොම්නස ද දියුණු කළේය."

පුංචි මැණිකාට සිදු වූ අනපේක්ෂිත ව්‍යවසනයන් නිසා ඇය බලවත් සේ පීඩා වින්දාය. ඇයට පියාගේ හා සැමියාගේ රැකවරණය අහිමි වීම නිසා ජීවන සටන ගෙනයාම ඉතාම දුෂ්කර විය. අවිනිශ්චිත අඳුරු අනාගතයේ බියකරු සෙවණැලි නිරන්තරයේ ඇගේ සිතෙහි හොල්මන් කරන්නට පටන් ගත්තේය. ජීවත් වීම උදෙසා අනවරත අරගලයක නිරත වූ ඇය බබුන්ගේ ප්‍රමාදය නොඉවසුවාය. කොළ වර්ග, අල වර්ග, ගෙඩි වර්ග වලින් යන්තම් කුස රවටා ගත් පුංචි මැණිකා අනුන්ගේ හේන් වල බැලමෙහෙ කර දිවි රැක ගැනීමට තරම් අසීරු අඩියකට වැටුණි. අනායන්ගේ සිත් දිනා ගැනීමත්, ආචාරශීලී හා ප්‍රියමනාප ලෙස කටයුතු කිරීමත් නිසා ගමෙන් කොන් වී සිටි සිලිඳුගේ දියණිය වුවත් පුංචි මැණිකාට ගමතුළ පිළිගැනීමක් වූ බව කතුවරයා විශද කරයි. ගම්මුන්ගේ අව්‍යාජ සෙනෙහස ඇය කෙරෙහි දැක්වූ ආකාරය පුංචි මැණිකා බබුන් සොයා යන ගමනේදී අතරමග දී ආහාරයට ගැනීමට, හැකි පමණින් ආහාර ද්‍රව්‍ය පරිත්‍යාග කළ අවස්ථාව කදිම නිදසුනකි.

"පුංචිරාළ පවා කීවේ පුංචිමැණිකා මුවැත්තියක් වාගෙයි" කියාය.

පුංචිරාළ වෙදරාළගේ මුවට නංවන භාෂණයක් සේ ව්‍යවහාරෝචිත මේ වදන්පෙළ පුංචිමැණිකාගේ චරිත ස්වභාවය මනාවට ගම්‍යමාන කරයි. "මුවැත්තියක් වාගෙයි" යන ගැමි ජනවහරේ ඇයට ම ඔබින උපමාවකින් ඈ පිළිබඳ වර්ණනා කරන අතර ගම්මුන්ගේ නිගමනය අර්ථාවිත බව ඇගේ අහිංසක බව හමුවේ අපට පසක් වෙයි. වෙනත් සතුන් සමග ආරවුල් ඇතිකර නොගනී. මෙසේ මුවැත්තියකට පුංචි මැණිකාව උපමා කර දැක්වීම අතිශයින් සාර්ථකය, උචිතය.

"පිස්සු වැද්දා කොටියෙකැයි කියන්නට පුරුදු ව සිටි ගම්මු පුංචි මැණිකා ගැන කීවේ කොටියාගේ පැටියා මුවෙක් වෙලා කියා ය."

download from : rmsnmath.blogspot.com

ගම්මු සිඹිදු සමග වැඩි හිතවත්කමක් නොතිබුණද පුංචි මැණිකා වෙත කිසිදා වරෙහි නොවූහ. ගම්මු ඇයට ප්‍රිය කළහ. ගම්මුන්ගේ පවා කිසිදු දිනක දොෂාරෝපණයට ලක් නොවූ ඇය ඔවුන් "කොටියාගේ පැටියා මුවෙක්" යැයි අන්වර්ථ නාමයකින් හැඳින්විය. මෙසේ ගම්මුන්ගේ නොමඳ ආදරයට පාත්‍ර වූ ඇයගේ අහිංසකත්වය මැනවින් විශද වෙයි.

"කොහොමද මම එයාගෙ නම කියන්නේ අයියා?"
"එයාට කිවුවේ බබුන් කියලා"

ගැමි සමාජයේ ස්ත්‍රීන් තම ස්වාමියාට දැඩි භක්තියෙන් ආමන්ත්‍රණය කළ අතර ඔවුන්ගේ නමින් වත් ආමන්ත්‍රණය කිරීම කාන්තාවන්ට හුරු පුරුදු නොවිය. සැබවින්ම මුවැත්තියක් වන් පුංචිමැණිකා සිය සැමියා වන බබුන්ගේ නම පවා කියන්නට මැලිවෙයි. සිරපල්ලා විමසන පැන සඳහා අසීරුවෙන් පිළිතුරු දෙන පුංචිමැණිකාගේ චරිත ස්වභාවය කතුවරයා සජීවාකාරයෙන් හෙළි දරවු කරයි.

එදා ගම්බද සමාජයේ හැඩරුවත් පුංචිමැණිකාගේ අවහාප් චර්යා රටාවත් ජීවමාන ආකාරයෙන් නිරූපණය කරන කතුවරයා දක්ෂ ලේඛකයක් බව අවිවාදයෙන් පිළිගත යුතුය. කුඩා කල සිටම මවු සෙනෙහස අහිමි වී, පසුව පිය සෙනෙහසද අහිමිව, සිය සැමියාගෙන් ද වියෝ වීමට සිදු වී ගතකළ ඒ අතිශය කටුක වූ ජීවිතයෙන් අංශු මාත්‍රයක් නවකතා කරුවා මැනවින් ගම්‍යමාන කිරීමට සමත් වෙයි.

02. බැද්දේගම හා එහි වැසියන් පරිහානියට පත් වී යන ආකාරය සජීවී ලෙස නිරූපණය කිරීමට කතුවරයා භාෂාව භාවිත කර ඇති අයුරු නිදසුන් දෙමින් පහදන්න.

ඉංග්‍රීසි ජාතික ලේඛක වූල්ෆ්ගේ "ද විලේජ් ඉන් ද ජන්ගල්" නැමැති ඉංග්‍රීසි නවකතාවේ සිංහලානුවාදය 'බැද්දේගම' යන නමින් ප්‍රවීණ පරිවර්තක ඒ.පී. ගුණරත්න මහතා විසින් පරිවර්තනය කර ඇත. සිවිල් සේවකයකු වශයෙන් ලංකාවට සේවයට පැමිණි ලේඛක වූල්ෆ් මහතා යාපනය, හම්බන්තොට ආදී දිස්ත්‍රික්කයන්හි සේවයෙන් තමා ලත් අත්දැකීම් ඇසුරෙන් මෙම නවකතාව රචනා කර තිබේ. මෙම නවකතාවට ප්‍රධාන වශයෙන් වස්තුවිෂය වී ඇත්තේ දකුණු පළාතේ ඈත වනගත පෙදෙසක දුෂ්කර වූත්, නිසරු වූත්, හුදෙකලා වූත් ගම් පියසක් වූ 'බැද්දේගම' නැමැති පිටිසරබද ගම්මානයක් වනගොමුවෙන් ගිලී ගොස් විනාශ වී යාමත් එහි වෙසෙන ගම් වැසියන්ගේ පරිහානියත් පිළිබඳ අනුවේදනීය ඛේදවාචකයක් වේ. ඒ සිදුවීම්, අවස්ථා රැස සජීවාකාරයෙන් නිරූපණය කිරීමට කතුවරයා යොදාගත් බස කෙතරම් ඉවහල් වී ඇත්දැයි මෙතැන් සිට විමසා බලමු.

"එය කුඩා ගමකි. ක්‍රමයෙන් පිරිහී ගොස් අවටින් තෙරපාගෙන එන මහ බැද්දට බත් වී යන වනගත කුඩා ගම්වලින් එකකි."

සිලිඳුගේ මරණීය දණ්ඩනයක් ලැබීමත් අනතුරුව එය ලිහිල් වී ජීවිතාන්තය දක්වා බන්ධනාගාර ගත කිරීමත් සමඟ ගමෙහි ඇති වූ වේගවත් පරිහානිය නවකතාකරුවා මැනවින් විශද කරයි. ස්වභාවයෙන්ම වනගත ගම් පියසක් වූ "බැද්දේගම" තව තවත් වනගොමුවෙන් වැසී යන ආකාරය තීව්‍ර කරන්නට සමත් භාෂාවක් කතුවරයා යොදා ගෙන ඇත. "මහ බැද්දට බත් වී යන..." මෙහි බස ප්‍රාණවත්ය, ජීවමානය. එමෙන්ම සරලය. සංක්ෂිප්ත අයුරින් ගමක් කැලයට අවනත වන ආකාරය කතුවරයා සජීවීව මවාපායි. මේ හා සමගම ගමේ විනාශයත් එහි විසූවන්ගේ අඩු වීමත් යන දෙකම කතුවරයා නිරූපණය කරන්නේ මෙසේය. "එක පහරට එක දවසකින් එහි තිබුණු ගෙවල් දහයෙන් එකක් නැති විය..." මෙහි යොදාගත් එක පහරට යන වදන් පෙළ උචිතය. ගම ක්‍රම ක්‍රමයෙන් මනුෂ්‍යාවාසයෙන් තොර භූමියක් බවට පරිවර්තනය වන ආකාරය කතුවරයා ප්‍රශස්ත අයුරින් නිරූපණය කරයි.

"බිත්ති අතර කැලය වැඩී ගෙය ඔබා ගත්තෙන් බිත්ති බිඳ වැටී වහල බිමට පාත්විය. කුඩා රතු උළු ගොඩ තණ හා වල් පඳුරුවලින් වසා ගත්තේය."

වනාන්තරය හා සමග දීර්ඝ කාලීනව සටනකට යෙදුණු බබ්බෙහාමි ආරච්චිලාගේ නිවස අවසානයේදී ඉන් පරාජයට පත් වේ. ගෙයි බිත්ති අතරින් කැලය වැඩී ගෙය වසා ගත් ආකාරය කතුවරයා නිරූපණය කරන්නේ ජීවමාන ආකාරයකිනි. පාඨක සිතේ චිත්තරූප ජනනය කිරීමට තරම් සමත්කම් පාන ඒ අවස්ථා වර්ණනය කතුවරයාගේ ලේඛන ශෛලියේ වැදගත් ලක්ෂණයකි. ගමේ තිබූ එකම උළු නිවස වූ ආරච්චිගේ ගෙදර කටු මැටි බිත්ති වලින් සමන්විතය. වරිච්චි කෝටු අතරින් කුඩා දළු ලියලා ඉහළ නැගීම, උළු අතරින් පඳුරු වර්ධනය වී තිබීම ආදී සිද්ධි මෙන්ම ගමේ අනෙක් පැල්පත් වල ස්වරූපයද මවා ගැනීමට හැකි ආකාරයේ වාග් විලාශයක් කතුවරයා මෙහිදී භාවිත කරයි. කතාව තුළ පාඨකයා ග්‍රහණය කර තබා ගැනීමට එය මහත් රුකුලක් වූවා නිසැකය.

"මේ ගම දැන් හොල්මන් අඩකෝඩ පිරුණු යකුන් අරක්ගත් කාලකණ්ණි ගමකි... එහි ළමයින් නුපදිත්. අවුරුදු දහයකින් මුළු ගමම අලින්ට යනවාට කිසිම සැකයක් නැත."

ඉහත පාඨයෙහි එන "හොල්මන් අඩකෝඩ", " යකුන් අරක්ගත් කාලකණ්ණි" යන වදන් මාලාව ගැමි ජන ජන වහරෙහි එන ඈත පිටිසර ගම් නියම්ගම් වල භාවිත වන පොදු ජන වහරයි. ගමේ සිදුවන විනාශය ගමට මෙන්ම එහි විසූ ගම්මුන්ට ද දැනුනේ ඉතා සෙමෙන් බව මේ පාඨයෙන් කතුවරයා පැහැදිලි කරයි. බබුන් පැමිණීම අපේක්ෂාවෙන් දින, සති, මාස ගණන් ඉකුත් වූ පසු පුංචිමැණිකා නොහැපුණු පතිභක්තියෙන් ඔහු සොයා තංගල්ලේ සිර මැදිරි දක්වා වූ දුෂ්කර ගමනට පිටත්වෙයි. ඒ අතරතුරදී ඇයට විඳින්නට සිදුවූ ගැහැට අනන්තය. එමෙන්ම ඇයගේ ගමන ගම්මුන් තුළ ඇතිකළ හැගීම් කතුවරයා විස්තර කරන්නේ උපේක්ෂාවෙනි. සාමාන්‍ය කැලෑබද ගමක හැදී වැඩුණු තරුණියක වූ

පුංචිමැණිකා තුළ වූ කුලෑටි ගති පැවතුම් සැබෑ ආකාරයට පාඨකයා ඉදිරියේ මවා පෑමට කතුවරයා කෙතරම් දක්ෂ වී ඇත්ද? මෙය විමසා බැලීමට තරම් වටනේ ය.

බැද්දේගම මෙන්ම ගම්මුන්ගේ පරිහානියද සජීවාකාරයෙන් නිරූපණයට කතුවරය විවිධ භාෂා ප්‍රයෝග භාවිත කළ ආකාරයත් ඒවා ඖචිතවත් ලෙස අවස්ථා සිද්ධි සමග ඒකාත්මික කරමින් පාඨක රසභාවයන් කුළුගැන්වූ ආකාරයත් විශිෂ්ඨය. ප්‍රශංසනාත්මකය.

03. නැංචොහාමි හෙවත් බබේහාමි ආරච්චිගේ බිරිඳ මුවට නංවන "අවුරුදු දහයකින් මුළු ගමම අලින්ට යනවා." යන ප්‍රකාශනය සත්‍යයක් වූ ආකාරය පහදන්න.

ලෙනාඩ් වුල්ෆ්ගේ (village in the jungle) නැමැති නවකතාවේ සිංහලානුවාදය වූ "බැද්දේගම" නවකථාව වූ කලී ඒ.පී. ගුණරත්න ලේඛකයාණන්ගේ පරිවර්තනයකි. මේ නව කතාවට වස්තු විෂය වී ඇත්තේ දකුණු පළාතේ ඈත පිටිසර වන පියසක දරිද්‍රතාවයෙන් පෙළෙන වනචාරී දිවියක් ගත කළ ගම්වැසියන්ගේ ශෝකානුකූල ජීවන ප්‍රවෘත්තියයි. නවකතාවෙහි ප්‍රධාන චරිතය වන්නේ සිලිඳුය. ආරච්චිරාළගේ මරණින් පසුව බිරිඳ නැංචොහාමි සිය දරුවන් කැටුව කොටගොඩ ස්වකීය ඥාතීන් වෙත යයි. මෙම සංසිද්ධියෙන් පසු ගමෙහි ක්‍රමයෙන් ඇති වූ පරිහානිය විචිත්‍ර ලෙස නිරූපණය කර ඇත්තේ මෙසේය.

"එය කුඩා ගමකි. ක්‍රමයෙන් පිරිහී ගොස් අවටින් තෙරපාගෙන එන බැද්දට බත් වී යන වනගත කුඩා ගම් වලින් එකකි."

නැංචොහාමි ද සිය නිවස අතහැර කොටගොඩ ගිය පසුව ආරච්චිගේ නිවහන ගරා වැටෙන ආකාරයත් එය මහ බැද්ද විසින් අණසක පතුරුවාගෙන වසා ගන්නා ආකාරයත් කතුවරයා වර්ණනාත්මකව පවසයි. ගමේ පිහිටි උළු සෙවිලි කරන ලද එකම ගෙය වූ ආරච්චිගේ නිවසෙහි බිඳ වැටීම වූ කලී ගමේ අනෙක් ගෙවල් වලද පරිහානිය සංකේතවත් කරන්නක් මෙන් විය. ගමෙහි සිදු වූ පෙරළිය අවසානයක් නොදුටු සේය. එය ක්‍රම ක්‍රමයෙන් සිදුවෙමින් පවතින්නකි. පැරණි සාම්ප්‍රදායික සිරිත් විරිත්, චර්යා රටා, ආචාර සමාචාරයන්ගේ වියැකී යාමත් කතුවරයා මින් ගම්‍යමාන කරයි.

"මේ ගෙය වනයට විරුද්ධව දිග සටනක යෙදී සිටින සේ පෙනිණ. මුලින්ම වැට අද්දර කුඩා ගස් හා පඳුරු..."

ගම් දෙටුවාගේ නිවසෙහි පරිහානියත් සමග අනෙක් ගම් වැසියන්ගේ ගෙවල් ද විනාශ මුඛයට යන පෙරනිමිති පහළ වූ බව කතුවරයා මැනවින් කුළුගන්වයි. නිවෙස අභාවයට යාමත් සමග ජනශූන්‍ය වූ ගම්මානයක ස්වභාවය සජීවාකාරයෙන් පියවරෙන් පියවරට පාඨකයා හමුවට ගෙනහැර පාන කතුවරයා විස්තර විකාශකයකුගේ ස්වරූපයකින් කතාව දිග හරියි.

"ආරච්චිගේ ගෙය කැලයට යාම කැලය ගම මැද්දට කඩා පැනීමක් මෙන වී..."

ගම් ප්‍රධානියාගේ නිවසෙහි කැලෑබත් වීමත් සමග බස්තියන් අප්පුගේ හා සිලිඳුගේ ගෙයින් ගමේ අනෙක් ගෙවල් වෙන් වූ ආකාරය දැනගත් ගම්මුන් තමන් ජීවත් වන්නේ විනාශ වී යන ගම්මානයක බව අවබෝධ කර ගනී. පිටස්තර ලෝකය හා සමග සෘජු සම්බන්ධයක් නැති වනචාරී දිවි පෙවෙතක් ගත කළ බැද්දේගම ගම් වැසියෝ තව තවත් හුදෙකලා ජීවින් කොටසක් බවට පත් කිරීමට ගමෙහි සිදු වූ වෙනස්කම් බලපෑවේය. කතුවරයා ගමෙහි වූවන්ගේ මනෝභාවයන් මැනවින් හඳුනා ගත්තකු සේ ලේඛනයේ යෙදී ඇත්තේ අපූර්වාකාරයෙනි. එක් එක් පුද්ගලයන්ගේ සිතැඟියාවන් මුවට නැංවූ භාෂණයක් සේ නවකතාවෙහි ප්‍රකාශිතය. ඒ සඳහා ආරච්චි බිරිඳගේ මුවට නංවන මේ වදන් පෙළ කදිම නිදසුනකි.

මේ ආකාරයෙන් විසිවන සියවසේ මුල් භාගයේ මෙරට දකුණු පළාතේ ඈත පිටිසර වනගත ගම් පියසක් වූ බැද්දේගම හා එහි වාසීන් විනාශයට පත් වූ ආකාරයත් ඒ ගම මහ වනාන්තරයෙන් වැසී ගොස් අලින් අරක්ගත් පෙදෙසක් වන බවත් කතුවරයා පාඨකයා වෙත චරිත හා සිද්ධි අනුසාරයෙන් ගෙන හැර පායි.